

ДОНАЛД БИСЕТ
МОМЧЕТО, КОЕТО
РЪМЖЕШЕ СРЕЩУ ТИГРИТЕ

Превод от английски: Корнелия Лозанова, 1992

chitanka.info

Имаше едно време в Индия едно момченце на име Суди. То обичаше да ръмжи срещу тигрите.

— Моля те, внимавай — непрекъснато повтаряше майка му. — Тигрите мразят някой да ръмжи срещу тях.

Но Суди не й обръщаше внимание. Един ден, когато майка му отиде на пазар, той излезе навън да потърси тигър, срещу когото да поръмжи.

Не беше стигнал далеч, когато видя един да се крие в засада зад дървото, канейки се да се хвърли върху момчето.

Щом Суди се приближи, тигърът изскочи от скривалището си и изръмжа:

— Р-р-р, р-р-р!

А Суди му отвърна с ръмжене:

— Р-р-р, р-р-р!

Тигърът се засегна. Помисли си: „За какво ме взема той? За катеричка? За заек? За оцелот? Оцелот, хайде де!“.

На следващия ден той отново изчака Суди зад дървото. Щом го видя да се приближава, скочи към него и изръмжа по-силно от всякога:

— Р-р-р, р-р-р!

— Ах, колко мил тигър! — рече Суди и го погали.

Тигърът не можа да понесе подобно унижение, избяга далеч и се зае да остри ноктите си, да пляска с опашка и да упражнява ръмженето си.

— Аз съм тигър! Т-И-Г-Ъ-Р! Т-И-Г-Ъ-Р! Р-р-р!

После тигърът отиде да пие вода от езерцето. Щом се напи, загледа се в отражението си във водата. Оттам го гледаше красив жълт тигър с черни ивици и дълга опашка. Той изръмжа отново, толкова силно, че сам се уплаши и избяга. Най-после спря и се запита: „От кого бягам? Та нали аз изръмжах. Мили боже! Това момче съвсем ме обърка. Чудя се защо му е да ръмжи срещу тигрите?“.

На другия ден тигърът спря Суди и го попита:

— Защо ръмжиш срещу тигрите?

— Защо ли? — отвърна Суди. — Защото всъщност съм много срамежлив. А когато ръмжа срещу тигрите изглежда, че не е така, ако ме разбираш.

— Разбирам — рече тигърът.

— Все пак тигрите са най-кръвожадните животни в света и за да ръмжиш срещу тях, трябва да си много смел.

Тигърът се почувства поласкан.

— По-кръвожадни от лъвовете, ли? — попита той.

— О, да! — потвърди Суди.

— А от мечките?

— Много по-кръвожадни.

Тигърът измърка от удоволствие.

— Ти си добро момче! — рече той и близна Суди по бузата.

От този ден насетне двамата често излизаха на разходка и ръмжаха един срещу друг.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.